

Overweging: 4e zondag Advent

Thema: Elkaar ontmoeten

Lezingen: Micha 5,1-4a en Lucas 1,39-45

Zondag 22 december 2024 Annelies Rosier

Het begon allemaal met een groet.

Een groet betekent dat je laat weten dat je een mens ziet staan.

We groeten elkaar als we binnenkomen, als we in de kapel op onze plek gaan zitten en even knikken naar onze buurman- of vrouw. Het doet goed als mensen knikken en zeker als ze je naam noemen. Je voelt je gezien als mensen je naam noemen.

'Wees gegroet, Maria', zei de engel. Hij kwam haar namens God een boodschap brengen. Een boodschap van nieuw leven dat in haar schoot zou groeien. God zag Maria, en Maria voelde zich gezien. Ze stelde zich open voor God, maakte ruimte en haar schoot werd gevuld met nieuw leven.

Nu in de zesde maand, staat er in het verhaal van het bezoek van de engel, en dat is de zesde maand van de zwangerschap van Elisabeth, staat Maria op. Ze wil haar vreugde gaan overbrengen aan haar nicht, aan wie al te zien is dat ze zwanger is.

Aan Maria is nog niets te zien. Ze heeft haast, Maria, om bij haar nicht te komen. Elisabeth is oud, de vruchtbare leeftijd al ver voorbij. Toch is ook aan haar het ongelooflijke geschied. Maar Elisabeth heeft zich verborgen, vijf maanden lang, tot de ontmoeting met Maria. Dan gebeurt er iets, met haar, met beide vrouwen. Er vindt een herkenning plaats. De ontmoeting tussen deze twee vrouwen is een ontmoeting op een diep wezensniveau. Gods' geest werkt in hen. Waar in de bijbel geest genoemd wordt, gaat het om schepping, om creativiteit, om nieuw leven.

Elisabeth herkent als eerste mens wat er met Maria aan de hand is. En zij erkent als eerste dit kind van hogerhand. Ze is er zo bewogen van dat zelfs haar eigen kind meebeweegt.

Een explosie van krachtige woorden vol vreugde. Twee gelovige vrouwen. Open voor het onverwachte, voor het vreemde, overgave.

Soms kunnen ontmoetingen ons leven veranderen. Werkelijke ontmoetingen waarbij we allebei geraakt worden. In hun ontmoeting kunnen beiden: Maria en Elisabeth, hun verhaal kwijt: er is een ander die luistert, er is een medemens, met wie ze hun droom kunnen delen.

Een echte ontmoeting: verlangen we daar niet allemaal naar? Je verhaal te delen met een ander, je zorgen, je hoop, je dromen.

Elisabeth wordt geraakt door de vreugde van Maria, een vreugde die ze wil delen. Op haar beurt zegent Elisabeth Maria. Gezegend ben je! Dat wil zoveel zeggen als: het is fijn dat jij er bent, je mag er zijn, ik zie je graag.

Wat fijn zou het zijn als wij elkaar zo zouden kunnen zegenen en echt ontmoeten. Als we zo elkaar zouden bevestigen in ons menszijn. Hoe belangrijk in deze tijd, waarin we juist het kwade in de ander willen zien en benoemen. Waarin we tegenover elkaar komen te staan als mensen, we verharden en ons terugtrekken achter onze zelf opgeworpen barricade.

Maria en Elisabeth voelden zich gezien als mens en vonden allebei een kracht in zichzelf die ze niet voor mogelijk hielden. Als we zo met elkaar omgaan, elkaar echt ontmoeten, dan hebben we contact op zielsniveau. Dan kunnen mensen veel aan omdat ze zich gedragen voelen door een diepe Kracht, door een verbondenheid met een Kracht die ons eigen ikje overstijgt. Zulke ontmoetingen laten sporen na.

Laten ook wij elkaar blijven groeten en zegenen en zo meewerken aan Gods rijk op aarde.
Dan kan het Licht onder ons geboren worden.